

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 187/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti odpovedi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sp. zn. SVS-OVS2-2024/040569-005 z 13. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

- Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.
- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho základného práva na inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, svojho práva na prístup k súdu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 dohovoru, práva nebyť potrestaný za čin, ktorý v čase spáchania nebol trestným činom, podľa čl. 15 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach odpoveďou ministerstva sp. zn. SVS-OVS2-2024/040569-005 z 13. novembra 2024, ktorou odmietlo vykonať vnútornú kontrolu nezákonne ukončeného správneho konania vedeného Okresným úradom Košice pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/01776. Sťažovateľ navrhuje nariadiť ministerstvu vykonať vnútornú kontrolu uvedeného správneho konania. Sťažovateľ súčasne žiada o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že správne konanie vedené okresným úradom pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/01776 proti sťažovateľovi začalo 28. marca 2017 a nebolo podľa názoru sťažovateľa ukončené zákonom očakávaným spôsobom. Sťažovateľ sa preto opakovane obrátil na okresný úrad,

ako aj ministerstvo so sťažnosťami, avšak bezúspešne, zákonný stav nenastal. Súčasne sa dožadoval nápravy aj prostredníctvom ústavného súdu, ktorý uznesením sp. zn. IV. ÚS 541/2022 odmietol jeho sťažnosť, čo považuje sťažovateľ za svojvoľné rozhodnutie.

3. O totožnom skutku, ktorý bol predmetom správneho konania, bolo vedené aj trestné konanie na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 3T/106/2019, za čo nesie zodpovednosť štát.

4. Sťažovateľ sa počas roka 2024 opakovane obrátil na ministerstvo, ktoré mu poskytlo zamietavé stanoviská, konkrétne odpoveď sp. zn. SVS-OVS2-2024/017905-002 z 1. februára 2024, odpoveď sp. zn. SVS-OVS2-2024/040569-002 z 19. augusta 2024 a odpoveď sp. zn. SVS-OVS22024/040569-005 z 13. novembra 2024.

5. Sťažovateľ tiež učinil podanie generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, ktorý o vybavení podania rozhodol upovedomením č. k. 3GÚp 26/24/1000-7 z 15. decembra 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. V obsahu rozsiahlej ústavnej sťažnosti rezonuje presvedčenie sťažovateľa o tom, že správne konanie vedené okresným úradom pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 ani v súčasnosti nie je ukončené zákonom predpokladaným spôsobom, čo spochybňuje existenciu právneho štátu zodpovedného za trestnú politiku aj v priestupkovom konaní.

7. Nezákonným postupom okresného úradu v dotknutom správnom konaní sa sťažovateľ nestal účastníkom priestupkového konania, ktoré svojou podstatou bolo konaním o trestnom podozrení, v ktorom sťažovateľ ako osoba podozrivá zo spáchania priestupku nemal žiadne práva.

8. Za totožný skutok bol sťažovateľ nezákonne odsúdený v trestnom konaní sp. zn. 3T/106/2019 vedenom na Okresnom súde Rožňava. Nezákonný trest už vykonal, napriek tomu sa cíti byť nevinný. Sťažovateľ výslovne uviedol, že okolnosti justičného podvodu sp. zn. 3T/106/2019 na Okresnom súde Rožňava nie sú predmetom tejto ústavnej sťažnosti.

9. Sťažovateľ zastáva názor, že nezákonný stav v správnom konaní sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 pretrváva a ministerstvo ako štátny orgán svojvoľne odmietlo vykonať kroky na nápravu pochybenia podriadeného štátneho orgánu, ktorého nezákonný postup obhajuje. Ministerstvo zotrvalo na názore, že okresný úrad postupoval zákonne, avšak obsah správneho spisu sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 je v príkrom rozpore s jeho právnou argumentáciou.

10. Sťažovateľ nemá k dispozícii žiaden účinný opravný prostriedok na nápravu už trvalého nezákonného stavu, ktorý ho výrazne poškodzuje, pretože sťažovateľ nevie, ako štát rozhodol vo veci podozrenia zo spáchania priestupku a nevie ani iniciovať/dosiahnuť ukončenie tangovaného správneho konania v zmysle platnej právnej úpravy.

11. Sťažovateľ tvrdí, že okresný úrad mal povinnosť postupovať podľa § 67 ods. 1, 2 a 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a začať konanie o priestupku v rámci už začatého správneho konania sp. zn. OU-KE-OVV2-2017/017767. Okresný úrad nemal v správnom spise žiadne iné dôkazy (okrem vyšetrovacieho spisu), navyše ani neobvinil sťažovateľa z priestupku, aby z vlastnej činnosti získal nové poznatky o skutku. Podľa obsahu správneho spisu sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 porušovateľ práva a ani jeho

podriadený štátny orgán nepoznajú prekážku veci skôr začatej napriek tomu, že takáto prekážka vznikla 9. mája 2017 začatím trestného stíhania ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 o totožnom skutku.

12. Pokiaľ porušovateľ práva (štát) odmieta vykonať svoje kontrolné právomoci na okresnom úrade v konaní sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767, bráni tým sťažovateľovi v prístupe k súdu, aby jeho vec trestného podozrenia v rámci správneho konania sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767 preskúmal nezávislý a nestranný súd zriadený na základe zákona.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd hneď v úvode uvádza, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť bez právneho zastúpenia, argumentujúc zlými majetkovými pomermi.

14. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti [§ 37 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], a preto ešte pred posúdením, či je daný dôvod na ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom z hľadiska majetkových pomerov sťažovateľa, musí ústavný súd materiálne vyhodnotiť, či zo strany sťažovateľa nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

15. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených práv sťažovateľa ministerstvom, a to nezákonným vybavením jeho žiadosti o prešetrenie postupu okresného úradu v priestupkovom konaní vedenom pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/017767, ktoré prebieha od roku 2017 a dosiaľ nebolo ukončené zákonom predpokladaným spôsobom. Sťažovateľ sa napriek existencii odsudzujúceho trestného rozsudku domáha, aby o totožnom skutku prebehlo aj priestupkové konanie, v ktorom bude môcť preukázať svoju nevinu a následne sa domáhať náhrady škody od štátu za nezákonný úradný postup.

16. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody. Podľa § 125 zákona o ústavnom súde účastníkmi konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje.

17. Uvedené ustanovenia zákona o ústavnom súde určujú okruh zásahov, proti ktorým možno namietat porušenie základných práv, a okruh subjektov, proti ktorým možno ústavnú sťažnosť podať. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je možné domáhať sa ochrany základných práv a slobôd proti takému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu orgánu, ktorý má atribúty verejnej moci a ktorým je daný orgán spôsobilý autoritatívne zasiahnuť do právnej sféry sťažovateľa. Pasívne legitimovaným subjektom v konaní o ústavnej sťažnosti je tak akýkoľvek orgán verejnej moci aplikujúci právo z pozície výkonu svojich právomocí a kompetencií (tzv. vrchnostenské postavenie).

18. Sťažovateľ sa domáha preskúmania opakovanej odpovede ministerstva na jeho žiadosť o zákonné ukončenie správneho konania vedeného pod sp. zn. OU-KE-OVVS2-2017/01776,

v ktorej bolo sťažovateľovi oznámené, že ministerstvo zotrúva na svojom právnom názore uvedenom v predchádzajúcich odpovediach z 1. februára 2024 a 19. augusta 2024 a tvrdenia sťažovateľa považuje za irelevantné. V predchádzajúcich odpovediach ministerstvo sťažovateľovi zrozumiteľne ozrejmiť, že po vykonaní šetrenia dospelo k zisteniu, že vo veci spáchania skutku sťažovateľom existuje jediné rozhodnutie, a to rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/106/2019 z 24. februára 2023. Správne konanie, ktorého ukončenia zákonným spôsobom sa sťažovateľ domáha, nebolo na okresnom úrade začaté ani vedené, pretože správny orgán už 11. apríla 2017 zaslal spisový materiál na základe listu sp. zn. 1Pn 203/17/8802 z 30. marca 2017 Okresnej prokuratúry Košice I, ktorá vyšetrovací spis následne odovzdala Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Košice-Staré mesto na ďalší, zákonu zodpovedajúci postup. Uvedený procesný postup je tiež v súlade so zásadou *ne bis in idem*, teda nemožnosti viesť o totožnom skutku súčasne konanie trestné a konanie priestupkové. Vzhľadom na absenciu začatia priestupkového konania automaticky neprichádza/lo do úvahy ani jeho skončenie spôsobom očakávaným sťažovateľom. Samotné pridelenie spisovej značky veci okresným úradom ešte neznamená, že je vedené správne konanie, ktoré nezačína dňom doručenia vyšetrovacieho spisu príslušnému správne orgánu, ale dňom, keď správny orgán urobí proti účastníkovi prvý úkon (§ 18 ods. 2 správneho poriadku). Uvedené informácie boli sťažovateľovi, ktorý tak nikdy nebol v postavení obvineného z priestupku, známe už z predchádzajúcich stanovísk odboru opravných prostriedkov okresného úradu.

19. Napriek opakovaným konzistentným vyjadreniam dotknutých verejných orgánov (ministerstva, okresného úradu, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) sa sťažovateľ v ústavnej sťažnosti domáha preskúmania odpovede ministerstva, ktoré sa jeho žiadosťou o zákonné ukončenie dotknutého správneho konania zaoberalo (v spojení so svojimi predchádzajúcimi stanoviskami), uzatvárajúc, že je neopodstatnená. Napokon postup okresného úradu v predmetnom správnom konaní bol posúdený aj ústavným súdom, ktorý uznesením sp. zn. IV. ÚS 541/2022 z 8. novembra 2022 ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú, avšak ako *obiter dictum* (prihliadajúc na absenciu právneho zastúpenia sťažovateľa) sa vecne zaoberal obdobnými námietkami sťažovateľa a tieto posúdil ako neopodstatnené.

20. Opatrením orgánu verejnej moci v zmysle § 122 zákona o ústavnom súde je právny akt vydaný príslušným orgánom verejnej moci v rámci procesu, hoci aj menej formalizovaného. Sú nimi v podstate všetky akty aplikácie práva vydané v príslušnom konaní, ktoré nie sú pomenované a ani považované za rozhodnutie. Pod opatrením orgánu verejnej moci napadnuteľným ústavnou sťažnosťou možno rozumieť napr. záznamy, príписы či listy, resp. písomné oznámenia zasahujúce do práv či povinností sťažovateľa alebo do jeho právom chránených záujmov. Aj pre opatrenie platí, že musí byť „konečné“, čo znamená, že už proti nemu nemožno podať žiaden prostriedok účinnej nápravy okrem ústavnej sťažnosti (porov. MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kolektív. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020. s. 898.).

21. Ústavnou sťažnosťou je možné namietat' každý akt aplikácie práva bez ohľadu na to, či sa aplikácia realizuje na podzákonnej, zákonnej alebo ústavnej úrovni. Môže ísť dokonca aj o neformálne vyriešenie veci, napr. príписom. Ak je výsledkom aplikácie práva alebo rozhodovacej činnosti akt, ktorý potenciálne porušuje práva a slobody, ústavný súd ho má právomoc v konaní o ústavnej sťažnosti posúdiť. Dôležité je teda skúmať, či právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zasahuje do právnej sféry navrhovateľa [vznik, zmena alebo

zánik práv alebo povinností (ĽALÍK, M., ĽALÍK, T. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. Bratislava : Wolters Kluwer SR s. r. o., 2019. s. 366.)] (porov. I. ÚS 434/2022).

22. Sťažovateľom označená odpoveď ministerstva obsahuje výlučne vyrozumienie sťažovateľa o tom, že správne konanie vo veci spáchania priestupku sa ani nezačalo, a preto tvrdenia sťažovateľa o jeho neskončení zákonom predpokladaným spôsobom, a teda o porušení jeho práv, sú neopodstatnené.

23. Podľa názoru ústavného súdu za daných okolností absolútne absentuje akýkoľvek potenciál porušenia práv a slobôd sťažovateľa napadnutou odpoveďou ministerstva, ktorá preto nemôže vystupovať v pozícii aktu aplikácie práva spôsobilého prieskumu v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, čo zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie a na tomto závere by nič nemohlo zmeniť ani ustanovenie právneho zástupcu sťažovateľovi.

24. Nad rámec už uvedeného ústavný súd dodáva, že odpoveď ministerstva v spojení s predchádzajúcimi stanoviskami je dostatočne jasná a zrozumiteľná, vysvetľuje podstatné okolnosti postupu okresného úradu v dotknutom správnom konaní vo vzťahu k uplatneným námietkam sťažovateľa bez zistenia porušenia akýchkoľvek práv sťažovateľa, čo vylučuje jej arbitrárnosť.

25. Vzhľadom na uvedené je z pohľadu ústavného súdu možné konštatovať, že zo strany sťažovateľa nie je splnený druhý z predpokladov na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže u neho ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní nevyhovel (bod 1 výroku tohto uznesenia). Bezprostredným následkom nevyhovie žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu je odmietnutie jeho ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu